

Chương 116

Thiên Thu Mai Hận

A

n xong, Lam y nữ Phi Giao bảo Thạch Phá Sơn:

- Thạch ca ca, muối khát rồi, ca ca hãy đi tìm nước cho muối uống.

Thạch Phá Sơn gật đầu:

- Chờ huynh một lúc.

Chàng đi liền...

Thạch Phá Sơn đi rồi, Lam y nữ Phi Giao bùng mặt khóc nức nở.

Thạch Phá Sơn trở lại, tay cầm một chiếc lá to vum tròn đầy nước suối mát lạnh.

Chàng kể chiếc lá vào miệng cho Lam y nữ Phi Giao uống từng ngụm.

Uống nước xong, Lam y nữ Phi Giao nói:

- Thạch ca ca hãy ngồi xuống trước mặt muối đây.

Thạch Phá Sơn lặng lẽ ngồi xuống trước mặt Lam y nữ Phi Giao.

Lam y nữ Phi Giao bằng một giọng đau buồn:

- Muối chỉ còn ở bên ca ca chừng một thời thần nữa thôi. Ca ca còn điều gì muốn nói hãy nói cho muối biết.

Thạch Phá Sơn run giọng:

- Tình nghĩa của Giao muối đối với huynh sâu hơn biển, nặng tày non, huynh không biết phải nói những lời gì cho muối hiểu lòng huynh trong giờ phút này. Huynh chỉ nghĩ rằng trọn cả kiếp này huynh sẽ không bao giờ quên được muối.

Lam y nữ Phi Giao ứa lệ:

- Thạch ca ca không hỏi muối về chuyện nửa bức Cửu Trùng Đồ sao?

Thạch Phá Sơn lắc đầu:

- Hoàn cảnh này huynh không còn thiết gì nữa cả. Giao muối đừng nhắc lại chuyện đó trong lúc biệt ly này.

Lam y nữ Phi Giao trào lệ:

- Thạch ca ca quả là một trang thiếu hiệp hào hùng. Được ca ca thương yêu, dù có chết muối cũng mãi nguyên.

Nàng lau lệ, tiếp:

- Nửa bức Cửu Trùng Đồi kia muối giấu trong tận núi sâu, dù có chỉ điểm Thạch ca ca cũng không thể nào tìm ra được. Muội sẽ tặng ca ca một kỷ vật khác để bù lại sự thất thoát lớn lao này. Muội sẽ truyền nội lực cho ca ca.

Thạch Phá Sơn thắng thốt:

- Giao muối. Huynh không thể làm như vậy được.

Lam y nữ Phi Giao cướp lời:

- Thạch ca ca hãy nghe muối nói đây. Dù rằng đôi ta chưa một lần ân ái, nhưng tình nghĩa thâm sâu hơn cả vợ chồng. Đây là sự tự nguyện của muối đối với người muối yêu thương, huynh đừng từ chối. Muội truyền nội lực cho ca ca, một là từ đây ca ca có đủ sức chống lại kẻ thù, hai là mỗi khi dùng tới công lực, ca ca sẽ nhớ đến muối, không bao giờ quên. Ca ca không được từ chối với người sắp vĩnh viễn ra đi...

Thạch Phá Sơn xúc động cả tâm can trước tình yêu quyết liệt của Lam y nữ Phi Giao. Cho tới giờ này, Thạch Phá Sơn mới hiểu rõ tâm thiện lương thủy chung, tận tụy của Lam y nữ Phi Giao mà cách đây không lâu nàng còn mang tiếng là một ả nữ ma đầu độc ác tàn bạo.

Thạch Phá Sơn gật nhẹ đầu:

- Huynh xin nghe lời Giao muối. Trong suốt cuộc đời này, mãi mãi huynh ghi khắc vào tâm hình ảnh của muối.

Lam y nữ Phi Giao nở nụ cười hài lòng, đặt hai bàn tay ngọc vào hai nơi huyệt đạo trên ngực Thạch Phá Sơn.

Nàng nghiêm túc:

- Thạch ca ca hãy chú tâm thu nhận nội lực muối truyền sang, đừng nghĩ ngợi, đừng xao lãng. Chỉ một thoáng sơ hở thôi là hai chúng ta đều bị tẩu hỏa nhập ma. Muội chết là chuyện đã đành, còn ca ca cần phải sống.

Thạch Phá Sơn ngồi lên nghiêm chỉnh, tập trung tinh khí thần vận chân khí lên.

Lam y nữ Phi Giao báo hiệu:

- Muội truyền nội lực đây. Thạch ca ca hãy chuẩn bị thu nạp.

Dứt tiếng, hai bàn tay ngọc của Lam y nữ Phi Giao đè vào hai huyệt đạo của Thạch Phá Sơn.

Lúc đầu, hai luồng chân khí từ ngọc chuông của nàng chậm chậm đưa sang người chàng, sau đó bỗng cuộn cuộn như sóng biển tràn bờ.

Thạch Phá Sơn vận toàn bộ chân người đón lấy từng cuộn sóng chân khí đó.

Nhờ công lực tuyệt luân, Thạch Phá Sơn đón nhận chân khí từ hai bàn tay ngọc của Lam y nữ Phi Giao không chút ngưng trệ.

Nếu ngưng trệ chỉ trong phút giây, chàng sẽ bị tẩu hỏa nhập ma, sinh mạng khó bảo tồn.

Thêm nửa thời thần sau đó, bỗng...

Luồng chân khí từ hai bàn tay ngọc của Lam y nữ ngưng bật.

Huych!

Thạch Phá Sơn đỡ Lam y nữ nằm vào lòng, đưa mắt nhìn qua.

Đôi mắt Lam y nữ Phi Giao khép kín, trái tim ngưng đập, hơi thở không còn.

Thạch Phá Sơn kêu thầm:

- Giao muội...

Chàng ôm chặt lấy thân hình Lam y nữ Phi Giao, hai giọt nước mắt rơi trên mặt nàng.

Người tình nhỏ này đã thực sự vĩnh viễn ra đi trong khi âm thanh kiều mỹ hãy còn văng vẳng bên tai chàng.

Thạch Phá Sơn tan nát cả cõi lòng, nước mắt cứ rơi trên má Lam y nữ Phi Giao.

Chàng đau đớn cho một mối tình ngang trái.

Hắc y nữ Câu Phụng vừa chết, vết thương hãy còn. Nay Lam y nữ Phi Giao lại vĩnh viễn ra đi, lòng chàng chôn hai nắm mồ tình.

Trời tối dần...

Từng trận gió đùa qua khua động cánh rừng từng bách ào ào.

Từ tận rừng sâu tiếng chim tử quy rúc lên từng hồi bi thương, ai oán.

Thạch Phá Sơn mãi đắm chìm trong bể thương tâm, mãi tới lúc trăng lên mới ngẩng dậy.

Chàng nhìn thi hài Lam y nữ Phi Giao, lẩm bẩm:

- Giờ ta hãy an táng Giao muội bên gốc tùng này. Sau khi mọi việc yên xong sẽ đưa hài cốt nàng về Thạch gia trang an táng, hôm sớm viếng thăm cho trọn tình trọn nghĩa.

Thạch Phá Sơn đặt Lam y nữ Phi Giao nằm xuống, đứng lên rút thanh Tam Âm kiếm đào một cái huyệt gần gốc tùng, cách ngôi mộ Độc Thủ Thần Y chừng ba trượng.

Chàng đặt thi hài nàng xuống huyệt, nhìn nàng lần cuối cùng, đau đớn nói:

- Giao muội, huynh xin vĩnh biệt...

Thạch Phá Sơn lấp đất vun cao thành ngôi mộ.

Chàng trở vào trong tòa cổ tháp tìm một phiến đá mang ra, dùng chỉ lực để: hiên muội Phi Giao chi mộ.

Cạnh bên mấy chữ nhỏ: bá huynh Thạch Phá Sơn lập mộ.

Thạch Phá Sơn đứng trước mộ, khấn:

- Giao muội hãy an giấc ngàn thu. Huynh thể sẽ phân thân ả yêu phụ Đào Thất Cô ra trăm mảnh báo thù cho muội.

Thở than một hồi, Thạch Phá Sơn trở lại con hùm mã, leo lên lưng, chậm chậm đi qua mộ phần, rời khỏi cánh rừng tùng, ra đi mang theo một mối tang lòng.

- o O o -

Chương 117

Tranh Đoạt Cửu Trùng Đ ồ

M

ặt trời xế h ả n về tây.

Từ các n ẻ o đường quan lộ, hàng ngàn cao thủ h ắ c bạch vận võ phục đủ màu lớp đi ngựa, lớp sử dụng khinh công từng đoàn, từng tốp kéo tới d ấ y Bạch Đầu Sơn.

Bọn họ tới tranh đoạt Cửu Trùng Đ ồ, vì cách đây m ấ y ngày trước được tin hiện nay bảo vật đang ở trong tay nữ giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô.

Dù biết tổng đàn Thiên Ma giáo là chốn long đàm hổ huyết, nữ giáo chủ Đào Thất Cô công lực cao thâm vô lượng, võ công các cao thủ thuộc hàng quán thế, nhưng ai ai cũng vì tham vọng hoặc vì tính hiếu động mà tới đây.

Dẫn đầu quần hùng h ắ c bạch là năm vị chưởng môn nhân của ngũ đại môn phái.

Tân chưởng môn nhân phái Thiếu Lâm.

Chưởng môn nhân phái Võ Đang.

Chưởng môn nhân phái Côn Luân.

Chưởng môn nhân phái Nga My.

Chưởng môn nhân phái Thanh Thành.

Tất cả đều là các nhân vật kiệt xuất võ lâm, công lực tuyệt luân, tiếng tăm lừng lẫy đương thời.

Bởi hôm nay là ngày trọng đại quyết định sự tồn vong của hai đạo h ắ c bạch nên năm vị chưởng môn nhân ngũ đại môn phái đồng loạt xuất chinh.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô đã được bọn phi mã chạy về báo tin từ m ấ y ngày trước, ngũ đại môn phái và hàng ngàn cao thủ h ắ c bạch sắp tới đánh phá tổng đàn Thiên Ma giáo.

Ả truyền lệnh cho lão đại tổng lãnh, lão tổng lãnh và lão hộ pháp khẩn cấp bố trí chúng giáo đồ phòng thủ nghiêm ngặt khắp nơi trong ngoài tổng đàn Thiên Ma giáo.

Giờ thân...

Quần hùng hắc bạch cuộn cuộn kéo vào con đường sỏi đá dẫn hút vào tổng đàn Thiên Ma giáo, chẳng hiểu sao không có một trạm gác nào.

Tới cửa tổng đàn Thiên Ma giáo đóng chặt, quần hùng hắc bạch dừng lại, đứng ngập cả cánh rừng tùng, luôn cả con đường sỏi đá.

Bỗng...

Từ phía trong tổng đàn Thiên Ma giáo, ba hồi đại thần âm gióng lên chấn động khắp cả trong ngoài, vang xa gần mười dặm.

Có điều lạ lùng là sau khi ba hồi đại thần âm chấm dứt, ngoài hai võ sĩ gác cổng và mười hai đại hán đại kiếm thủ đứng dàn phía trong sân cỏ, chẳng thấy một người nào nữa cả.

Quần hùng hắc bạch không một ai hiểu ả Đào Thất Cô đang bày quỷ kế gì.

Năm vị chưởng môn nhân ngũ đại môn phái nhìn vào phía trong quan sát tình hình.

Lão tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm bước tới cánh cửa cổng, nhìn hai võ sĩ canh gác, niệm Phật hiệu:

- A di đà Phật! Bần tăng trụ trì phái Thiếu Lâm, cùng chư vị đạo hữu tới đây muốn gặp giáo chủ quý giáo. Nhị vị thí chủ hãy vào báo tin.

Lời tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm vừa dứt thì thấy lão hộ pháp xuất hiện.

Lão tới gần cánh cửa cổng, nhìn lão tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm, cất giọng oang oang:

- Lão đại hòa thượng là tân trụ trì phái Thiếu Lâm?

Tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm cất giọng từ hòa:

- A di đà Phật! Bần tăng chính là tân trụ trì Thiếu Lâm tự, cùng chư vị đạo hữu vào diện kiến nữ giáo chủ có chuyện quan trọng. Xin thí chủ ra lệnh mở cửa cho bọn bần tăng vào.

Lão hộ pháp chỉnh sắc diện:

- Giáo chủ bản giáo đã có lệnh, chỉ cho một vị được vào, còn bao nhiêu hãy đứng ngoài đợi.

Lão tân chưởng môn nhân cau cặp lông mày bạc:

- Bần tăng đến đây có đủ mặt ngũ đại môn phái.

Lão quay sang hai bên, tiếp:

- Chư vị đây là chưởng môn nhân phái Võ Đang, chưởng môn nhân phái Nga My, chưởng môn nhân phái Côn Luân, chưởng môn nhân phái Thanh Thành, muốn cùng bàn tăng hội kiến với giáo chủ quý giáo.

Lão hộ pháp kiên định:

- Lệnh của giáo chủ đã ban ra, không có cách nào thay đổi được. Nếu lão đại hòa thượng muốn gặp giáo chủ thì hãy vào. Bằng không hãy lui cho sớm.

Lời nói ngạo mạn của lão hộ pháp Thiên Ma giáo khiến cho năm vị chưởng môn nhân đều nổi giận.

Quả là mục thị vô nhân, ả giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô không xem ngũ đại môn phái ra gì cả.

Năm vị chưởng môn nhân ngũ đại môn phái lui ra ngoài bàn tán.

Lão hộ pháp Thiên Ma giáo đứng phía trong cánh cổng đợi chờ đáp ứng.

Lão chưởng môn nhân phái Võ Đang lên tiếng trước:

- Cứ như tình hình này, bản đạo hoài nghi ả yêu phụ Đào Thất Cô đang bày quỷ kế hãm hại chúng ta, nên mới dùng kế phân thân, chỉ cho một người vào gặp ả. Chi bằng chúng ta hãy trở về chùa Thiếu Lâm cùng nhau bàn tính lại phương cách đối phó với ả. Chẳng hiểu chư vị đạo hữu nghĩ thế nào.

Lão chưởng môn nhân phái Thanh Thành bác bỏ:

- Chúng ta đã tới đây rồi, bằng cách nào cũng phải lấy cho được nửa bức Cửu Trùng Đồ kia. Nếu diên trì thời gian ả yêu phụ chiếm được nửa bức Cửu Trùng Đồ đang ở trong tay gã Thạch Phá Sơn, đại sự sẽ hỏng và quần hùng hắc bạch sẽ chê cười dè bỉu chúng ta chưa đánh mà chạy, thì còn gì thanh danh của ngũ đại môn phái trên chốn giang hồ nữa.

Lão chưởng môn nhân phái Côn Luân tán thưởng:

- Đạo hữu chí lý. Trong trường hợp này, trước hàng ngàn cao thủ hắc bạch cả hai miền Trung thổ quy tụ về đây, bắt buộc chúng ta không thể thoái lui được. Nếu chúng ta thoái lui, kể từ đây đâu còn lãnh đạo được ai nữa. Bây giờ, chúng ta cứ cử một vị đại diện vào gặp ả yêu phụ Đào Thất Cô xem ả bày quỷ kế gì. Sau đó trở ra, tìm phương cách đối phó với ả là thượng sách.

Lão chưởng môn nhân phái Thiếu Lâm gật đầu:

- Nhị vị đạo hữu nói đúng. Trong trường hợp này chúng ta chỉ có tiến chứ không có lui. Chúng ta dùng thuật tiên lễ hậu binh. Nếu ả yêu phụ Đào Thất Cô

không chịu nghe lời chính đáng của chúng ta, trao nửa bức Cửu Trùng Đồ, chùng đó chúng ta sẽ sử dụng tới võ công.

Lão đại hòa thượng hỏi:

- Chư vị đạo hữu, bây giờ vị nào đại diện ngũ đại môn phái vào gặp yêu phụ Đào Thất Cô?

Lão chủồng môn nhân phái Thanh Thành hăm hở:

- Bần đạo xin đi tiên phong.

Lão tân chủồng môn nhân Thiếu Lâm dạn dò:

- Đạo hữu vào thương lượng với ả yêu phụ Đào Thất Cô, hãy mạnh dạn đừng nhân nhượng. Nếu trong khoảng thời gian một thời thần, đạo hữu chưa trở ra, bần tăng sẽ phái thêm người vào tiếp ứng. Điều cần nhất đạo hữu hãy hết sức đề phòng kịch độc bỏ trong trà, mê hương hay mê khí. Nếu đạo hữu phát hiện có những loại đó thì hãy trở ra ngoài liền.

Lão chủồng môn nhân Thanh Thành gật đầu:

- Bần đạo xin ghi nhớ!

Lão đạo nhân bước tới cánh cửa sắt, nhìn lão hộ pháp đứng phía trong, lớn tiếng:

- Bần đạo bằng lòng theo điều kiện vừa rồi. Thí chủ hãy mở cổng ra.

Lão hộ pháp phát tay sang hai võ sĩ gác cổng:

- Các người mở cửa ra mau!

Hai võ sĩ ứng thình, chạy lại mở cánh cửa sắt nặng trịch.

Lão chủồng môn nhân Thanh Thành phất cánh tay áo đạo, ung dung bước vào.

Kịt... kịt...

Cánh cửa sắt liền đóng lại lập tức.

Lão hộ pháp nhìn lão chủồng môn nhân phái Thanh Thành, đồng dặc:

- Đạo trưởng hãy theo bản tòa...

Dứt câu, lão hộ pháp dẫn đường đi trước, lão chủồng môn nhân phái Thanh Thành theo sau.

Lão hộ pháp và lão chưởng môn nhân phái Thanh Thành bước lên thêm, cửa tòa đại điện liền mở rộng.

Lão hộ pháp hướng dẫn lão chưởng môn nhân phái Thanh Thành vào trong tòa đại điện, phút chốc lão trở ra một mình.

Liền đó cánh cửa của tòa đại điện đóng chặt lại như trước.

Hành động của Thiên Ma giáo xem ra có vẻ mờ ám, khó hiểu.

Bốn vị chưởng môn nhân ngũ đại môn phái đứng yên phía ngoài cửa cổng đợi chờ kết quả.

Gần hai ngàn cao thủ hắc bạch đứng ngoài cánh rừng tùng bách thấy lão chưởng môn nhân phái Thanh Thành một mình vào trong, thấy đều ngạc nhiên. Bọn họ thầm thì bàn tán với nhau.

Thời gian trải qua khoảng một thời thần, chưa thấy lão chưởng môn nhân Thanh Thành trở ra, cánh cửa tòa đại điện hãy còn đóng chặt, bốn vị chưởng môn nhân ngũ đại môn phái bắt đầu lo lắng.

Chưởng môn nhân Nga My nói:

- Chư vị đạo hữu, cứ theo bản ni có lẽ đã có chuyện bất hạnh xảy ra cho Thanh Thành đạo hữu rồi. Chúng ta hãy hành động cho mau.

Lão chưởng môn nhân Võ Đang tiếp lời:

- Nữ đạo hữu nói đúng, chắc chắn Thanh Thành đạo hữu đã lâm nạn, chúng ta hãy hành động ngay.

Lão chưởng môn nhân Côn Luân nóng nảy:

- Cứu nhân như cứu hỏa. Chúng ta cứ đánh sập cửa cổng, giết bọn giáo đồ kia, xông vào tòa đại điện cứu nguy Thanh Thành đạo huynh.

Lão tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm lắc đầu:

- Côn Luân đạo hữu chớ nên nóng nảy. Bây giờ có vị đạo hữu nào vào trong đại điện xem tình hình Thanh Thành đạo huynh như thế nào không?

Lão chưởng môn nhân phái Côn Luân đáp ứng ngay:

- Bản đạo xin lãnh lệnh.

Lão tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm lo lắng:

- Côn Luân đạo hữu nên cẩn trọng.

Lão chủồng môn nhân Côn Luân gật đầu:

- Bần đạo biết rồi!

Lão đạo nhân bước nhanh tới cánh cửa sắt, nhìn lão hộ pháp Thiên Ma giáo đồng dặc:

- Mở cửa!

Lão hộ pháp hỏi:

- Chuyện gì?

Lão chủồng môn nhân Côn Luân xẵng giọng:

- Mở cửa cho bần đạo vào.

- Đạo trưởng vào có chuyện gì?

- Bần đạo muốn gặp Thanh Thành đạo hữu.

Lão hộ pháp Thiên Ma giáo gật đầu, vẫy tay sang hai tên võ sĩ canh gác:

- Mở cửa mau!

Hai tên võ sĩ vâng dạ, chạy lại mở cánh cửa sắt nặng trịch ra.

Lão chủồng môn nhân Côn Luân mạnh bạo bước vào trong, cánh cửa sắt liền đóng lại.

Lão hộ pháp lạnh lùng:

- Đạo trưởng theo bản tòa.

Kẻ trước, người sau đi vào tòa đại điện.

Lão hộ pháp quay trở lại, còn lão chủồng môn nhân Côn Luân biến mất trong đó.

Tình hình thêm căng thẳng.

Ba vị chủồng môn nhân ngũ đại môn phái còn lại dồn mắt vào cánh cửa tòa đại điện đợi chờ...

Trong ngoài đều im bật.

Thật lâu không thấy cánh cửa tòa đại điện mở ra, cũng không nghe tiếng động bên trong.

Lão chủồng môn nhân Võ Đang nói:

- Nguy rồi! Nhị vị đạo hữu Thanh Thành, Côn Luân đã sa vào bẫy cạm của ả yêu phụ.

Chưởng môn nhân Nga My gấp lên:

- Chúng ta đã tính sai rồi. Hãy mau vào trong cứu nguy nhị vị đạo hữu.

Lão chưởng môn nhân Võ Đang nhanh chân tới cánh cửa cổng, cất giọng sang sảng hỏi lão hộ pháp:

- Nhị vị đạo hữu của bản tăng ở đâu?

Lão hộ pháp thần nhiên:

- Nhị vị đạo trưởng đã được giáo chủ bản giáo đưa vào Lạc Hồn viện.

Ba vị chưởng môn nhân Thiếu Lâm, Võ Đang, Nga My thấy đều kinh hãi. Bởi Lạc Hồn viện là nơi thay hồn đổi xác, người vào đó sẽ như kẻ mất hồn, điên điên dại dại.

Không hiểu ả giáo chủ Thiên Ma giáo Đào Thất Cô luyện ma pháp từ hồi nào, bây giờ đem ra sử dụng nhằm vào hai lão chưởng môn nhân Thanh Thành và Côn Luân.

Lão chưởng môn nhân Võ Đang quát to một tiếng, giơ chưởng lên tống một đạo kinh nặng cả ngàn cân nhằm vào cánh cửa cổng...

Sầm!

Cánh cửa cổng trúng chưởng lực hùng mạnh bay vút vào trong rơi xuống chấn động cả mặt đất.

Ba vị chưởng môn nhân Võ Đang, Thiếu Lâm và Nga My phi thân vào trong sân cỏ.

- o O o -

Chương 118

Lạc Hồn Viện

lão hộ pháp quát:

- Lui ngay!

Lão vỗ một đạo kinh nặng ngàn cân vào ngay giữa ngực lão chưởng môn nhân Võ Đang.

Lão chưởng môn nhân Võ Đang cười gằn một tiếng, phất cánh tay áo đạo y rộng thùng thình, phách một đạo kinh nặng vạn cân đón lấy kinh lực đối phương.

Sầm!

Lão hộ pháp Thiên Ma giáo kêu hự một tiếng, tháo lui trở lại một bước, sắc mặt tái xanh.

Dĩ nhiên, lão hộ pháp Thiên Ma giáo chưa phải là đối thủ của lão chưởng môn nhân Võ Đang.

Lão hộ pháp quát tợ sấm rền:

- Đội ngũ bày khai!

Từ bốn bề tám hướng nổi lên một loạt tiếng hô chấn động, tiếp đó trên ba trăm cao thủ, giáo đồ phóng vào đấu trường.

Gần sáu trăm cao thủ hắc bạch và mười cao tăng trông thấy trận chiến bùng nổ, chẳng ai bảo ai cùng lao vào sân cỏ.

Lão chưởng môn nhân Võ Đang, chưởng môn nhân Thiếu Lâm và Nga My đấu với lão hộ pháp và mười hai đại kiếm thủ.

Mười cao tăng và gần sáu trăm cao thủ hắc bạch đấu với trên ba trăm giáo đồ Thiên Ma giáo...

Lập tức, một trận đại loạn chiến diễn ra vô cùng ác liệt.

Thời gian chừng uống cạn một bình trà, bên Thiên Ma giáo có trên hai mươi giáo đồ phơi thây, phía quần hùng năm mươi cao thủ hắc bạch bỏ mạng.

Đột nhiên.

Cánh cửa tòa đại điện mở toang.

Một vị nữ lang vận cung phục màu hồng xinh đẹp như tiên giáng trần, hai bên là hai lão nhân mặt mày hung tợn, mình vận trường bào xuất hiện.

Nữ lang thét:

- Ngưng tất cả!

Tiếng thét tuy nhỏ nhưng như có hàng vạn mũi kim bén nhọn chọc vào tai quần hùng, khiến tất cả đều dừng vũ khí, đưa mắt nhìn.

Chúng giáo đồ Thiên Ma giáo đồng thanh:

- Cung nghênh giáo chủ!

Thì ra nữ lang có sắc đẹp khuynh quốc khuynh thành chính là nữ giáo chủ Đào Thất Cô. Đây là lần đầu tiên yêu phụ xuất hiện với chân diện mục không che vuông lụy hồng như những lần trước.

Tất cả quần hùng hắc bạch đều hồn phi phách tán trước sắc đẹp của một trang tuyệt đại mỹ nhân.

Lão tân chủ võ môn nhân Thiếu Lâm và lão chủ võ môn nhân Võ Đang là hai vị chân tu mà cũng phải ngẩn ngơ hồn phách trước sắc đẹp vô song của nữ giáo chủ Đào Thất Cô.

Im phắc.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô dạo gót sen chậm chậm tới đầu trường.

Hai lão nhân mặt mày hung ác chính là lão đại tổng lãnh và phó tổng lãnh hộ vệ hai bên, phía sau lại có hai mươi bốn đại sát thủ hộ tống.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô đi tới đâu trái tim quần hùng hắc bạch như muốn ngưng đập tới đó.

Bao nhiêu dũng khí của bọn họ giờ này như đã tiêu tan theo sắc đẹp chết người của mỹ nhân.

Tới gần ba vị chủ võ môn nhân, nữ giáo chủ Đào Thất Cô dừng lại nhìn qua.

Đôi mắt hút hồn của mỹ nhân làm cho hai vị chủ võ môn nhân Thiếu Lâm và Võ Đang rung động cả tâm can.

Lão chủ võ môn nhân Thiếu Lâm nhắm mắt lại, lẩm thầm niệm kinh A Di Đà hóa giải lòng tà, định tâm trở lại...

Lão chủ võ môn nhân Thiếu Lâm niệm Phật hiệu:

- A di đà Phật! Phải chăng nữ thí chủ là giáo chủ Thiên Ma giáo?

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô cất giọng yêu mỵ:

- Không sai. Ta chính là giáo chủ Thiên Ma giáo.

- A di đà Phật! Tại sao nữ thí chủ lại đưa nhị vị đạo hữu của bản tăng vào Lạc Hồn viện?

- Tại vì nhị vị đạo trưởng đó còn vướng cảnh hồng trần, không có duyên với nhà Phật nên ta đưa vào Lạc Hồn viện.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm nổi giận:

- Nữ thí chủ đã giết nhị vị đạo hữu của bản tăng rồi phải không?

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô lắc đầu:

- Nói nhảm! Ta giết hai lão làm gì? Ta rất cần hai lão vì hai lão là kẻ chân tu, công lực lại cao thâm, ta chỉ biến hai lão thành hai tên si si đại đại để sai khiến, luyện bí pháp trường sinh bất tử thôi.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm giận dữ:

- Nữ thí chủ hành động quá điên cuồng, đắc tội với nhà Phật, bắt buộc bản tăng phải phá giới rồi.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô thản nhiên:

- Lão đại hòa thượng định giao đấu với ta chẳng?

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm gật mạnh đầu:

- Phải, ngoài ra chẳng còn cách nào xử trí được nữa.

Lão đạo nhân giở chưởng lên, báo hiệu:

- Nữ thí chủ hãy cẩn thận...

Lão phát chưởng, xuất chiêu Vô Biên Phật Pháp với mười thành.

Một luồng chân khí chói lòa chu vi gần một trượng bay tới nữ giáo chủ Đào Thất Cô.

Bằng một động tác khoan thai, nữ giáo chủ Đào Thất Cô phẩy nhẹ cánh tay áo hồng, xuất chiêu Thiên Ma chưởng pháp.

Sầm!

Lão tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm lui một bước dài, thần sắc thay đổi thấy rõ.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô cười khinh:

- Lão đại hòa thượng chưa phải là đối thủ của ta, đấu nữa chỉ bắn bàn tay ngọc của ta thôi.

Lời nói vừa khinh bỉ vừa miệt thị khiến cho ba vị chưởng môn nhân bùng bùng lửa giận.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô quay sang lão đại tổng lãnh:

- Lão đại tổng lãnh hãy cho họ hiểu rõ đâu là sự lợi hại của bản giáo.

Ả thoăn thoắt gót sen quay trở về chỗ cũ đứng giám trận.

Bấy giờ, vì sự xuất hiện của nữ giáo chủ Đào Thất Cô, quần hùng hắc bạch khiếp sợ lui ra ngoài nhìn vào trận đấu, chờ diễn biến.

Lão đại tổng lãnh Thiên Ma giáo đối diện lão tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm, không nói một lời, phóng ra một đạo kinh nặng vạn cân vào tâm huyết đối phương.

Lão tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm nhanh lẹ cất chưởng lên tiếp chiêu.

Một tiếng nổ như sét đánh.

Song phương giang ra rồi xáp lại.

Nháy mắt đã qua trên năm mươi chiêu vẫn chưa bên nào chiếm được ưu thế thượng phong.

Lão chưởng môn nhân Võ Đang lo sợ đồng đạo sa cơ, vội xê mình tới đấu trường.

Không chút chậm trễ, lão tổng lãnh Thiên Ma giáo lướt tới ứng chiến.

Bốn người chia làm hai cặp đấu gần một trăm chiêu bất phân thắng bại.

Lão đại tổng lãnh nổi giận quát:

- Lão đại hòa thượng nhận thử chiêu này.

Lão phách một chưởng.

Lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm cất hữu chưởng lên chống trả.

Chưởng kinh song phương chưa chạm nhau, lão đại tổng lãnh vẩy bàn tay trái. Một chùm ám khí nhỏ li ti đen sì từ bàn tay lão đại tổng lãnh bắn tới lão chưởng môn nhân nhanh như chớp.

Phía ngoài, chưởng môn nhân Nga My kinh hoàng thét:

- Âm Ty độc trâm!

Nghe tiếng thét của chưởng môn nhân Nga My, lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm kinh hãi phát tả chưởng tạo luồng kinh phong với ý định đánh tạt chùm ám khí Âm Ty độc trâm ra ngoài.

Nhưng đã chậm đi một ánh chớp, trong khi chưởng lực song phương chạm nhau nổ vang một tiếng, là đúng lúc chùm ám khí Âm Ty độc trâm bắn trúng ngực lão tân chưởng môn nhân Thiếu Lâm.

Lão đạo nhân kêu lên đau đớn, loạng choạng trở lui về sau hơn một trượng rồi té quy xuống đất.

Lão đại tổng lãnh Thiên Ma giáo nhìn lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm cười khà:

- Ha ha... Lão đại hòa thượng đã trúng nhằm Âm Ty độc trâm của bản giáo rồi, dù cho bậc thần tiên cũng không cứu nổi. Lão hãy nằm xuống đó chờ chết...

Lão chưởng môn nhân Võ Đang đang giao đấu với lão tổng lãnh Thiên Ma giáo, trông thấy đồng đạo té quy, quá đổi kinh hoàng.

Lão đạo nhân quát:

- Không được giết đạo hữu của bản đạo.

Lão phóng sang phía lão chưởng môn nhân Thiếu Lâm đang quần quai với kịch độc phát tác.

Lão tổng lãnh quát:

- Lão chạy đâu?

Lão tổng lãnh vỗ một đạo kinh nặng vạn cân vào người lão chưởng môn nhân Võ Đang đang phóng tới.

Bình!

Lão chưởng môn nhân Võ Đang trúng chưởng kinh rú lên, bay ngược trở lại rơi xuống đất đánh huych một tiếng khô khan.

Lão đạo nhân gượng gạo đứng lên, há mồm phun ra một bãi máu.

Tình trạng nội thương của lão chưởng môn nhân Võ Đang cực kỳ trầm trọng.

Xệt!

Lão tổng lãnh đã tới gần lão chưởng môn nhân Võ Đang, quát to:

- Nằm xuống!

Lão võ một chưởng nặng ngàn cân nhằm vào đỉnh đầu lão chưởng môn nhân Võ Đang.

Lão chưởng môn nhân Võ Đang hết phương tránh né, trợn trừng mắt nhìn chưởng kinh từ trên võ xuống.

Bộp!

Lão đạo nhân trúng chưởng, võ sọ ngã lăn ra chết liền tại chỗ.

Quần hùng hắc bạch khiếp đảm lui ra ngoài xa nhìn cái chết thảm khốc của hai lão đạo nhân.

- o O o -

Chương 119

Ngũ Đại Môn Phái Mạt Vận

N

ữ chuông môn nhân Nga My thét:

- Các người hãy đến tôi.

Chuông môn nhân Nga My phóng vào đấu trường.

Lão tổng lãnh Thiên Ma giáo nhìn chuông môn nhân Nga My, cười ha hả:

- Hai lão này chết rồi, còn hai lão kia đang ở trong Lạc Hồn viện. Trong ngũ đại môn phái chỉ còn có một mình sư bà sức yếu thế cô. Sư bà liệu có thể chống nổi bọn bản tòa hay không mà cả gan vào đây?

Chuông môn nhân Nga My trừng mắt:

- Các người đã giết hai vị đạo hữu của bản ni, lại còn hãm hại hai người kia trong Lạc Hồn viện, bản ni liệu một phen sống chết với các người.

Lão tổng lãnh cười gằn:

- Sư bà đã muốn sớm về châu phật tổ, lẽ nào bản tòa không tế độ cho.

Lão tổng lãnh và chuông môn nhân Nga My cùng lượt xuất chuông đánh liền.

Qua hơn hai mươi chiêu bất phân thắng bại, lão tổng lãnh nổi giận, quát:

- Nằm xuống!

Lão xuất một chuông với mười thành...

Chuông môn nhân Nga My thét:

- Bản ni cùng chết với người!

Sư bà vận đủ mười thành phát chuông chống đỡ.

Sâm!

Chuông môn nhân Nga My ré lên một tiếng, lộn nhào trở về phía sau, gượng gạo đứng lên, miệng ứa máu. Tình trạng nội thương khá nặng.

Lão tổng lãnh quát:

- Sao còn đứng đó?

Lão lướt tới, giở chuông lên.

Thình lình...

Vút... vút...

Hai bóng người từ ngoài cửa cổng bay vào đấu trường nhanh tựa hai vì sao băng.

Hai người ngưng lại cho thấy đó là một lão nhân vận phục ăn mày và một lão nhân đầu tóc bù xù vận trường y cũ rách bạc màu. Hai vị lão nhân đó chính là trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử và Tây Tà lão nhân.

Lão tổng lãnh lui trở lại.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô hỏi:

- Hai lão tới đây có chuyện gì?

Lão Hồ Bất Tử đáp:

- Lão ăn mày ta và Tây Tà lão huynh nghe tin quý giáo bày trận tranh đoạt Cửu Trùng Đồi nên đến đây góp vui.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô giận dữ thét:

- Hai lão muốn chết rồi. Nhị vị đại tổng lãnh hãy đưa hai lão già vào Lạc Hồn viện cho ta.

Lão đại tổng lãnh cùng lão tổng lãnh hô to:

- Tuân lệnh!

Hai lão lướt tới Tây Tà lão nhân và trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử.

Lão đại tổng lãnh đấu với Tây Tà lão nhân, còn lão tổng lãnh đấu với trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử.

Bốn vị lão nhân đều là đại cao thủ, trận đánh vừa diễn ra đã vô cùng ác liệt.

Chuông môn nhân Nga My cũng vừa trị xong nội thương, phóng vào đấu trường, gặp ngay lão hộ pháp Thiên Ma giáo chặn lại.

Tức thì trận đấu thứ ba lại diễn ra với song phương đồng sức đồng tài.

Trải qua gần một trăm chiêu, hai bên hãy còn trong thế quân bình.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô thấy thuộc hạ không thắng nổi đối phương, nổi giận thét:

- Đội đại kiếm thủ đâu, mau ứng chiến!

Một loạt tiếng hô to vang rền từ phía sau nữ giáo chủ Đào Thất Cô, ba mươi bốn trung niên thân hình vạm vỡ tay cầm quái kiếm đen sì lướt tới.

Mười vị cao tăng Thiếu Lâm cùng quát lên xông vào trợ lực đồng đạo. Mỗi vị cao tăng đấu với một trung niên đại kiếm thủ Thiên Ma giáo.

Còn lại hai mươi bốn trung niên đại kiếm thủ chia ra làm ba cánh trợ chiến với lão đại tổng lãnh, lão tổng lãnh và lão hộ pháp.

Ba mươi bốn trung niên đại kiếm thủ nhập cuộc, chẳng mấy chốc tình thế đã thay đổi.

Phía mười cao tăng Thiếu Lâm đã có hai bị trúng kiếm rơi đầu.

Chưởng môn nhân Nga My rơi vào thế hạ phong vì tám trung niên đại kiếm thủ hợp cùng lão hộ pháp vây tám mặt xuất chiêu liên hoàn.

Phần Tây Tà lão nhân và lão Hồ Bất Tử đã có phần núng thế.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô hét:

- Tất cả các người hãy bao vây trong ngoài, chặn bít các ngã ra vào, đừng cho bọn gian tặc này chạy thoát.

Từng loạt tiếng hô to, từ bốn bề tám hướng gần bốn trăm giáo đồ cầm giới đao, trường kiếm ào ào như nước vỡ bờ tràn vào vây chặt Tây Tà lão nhân, lão Hồ Bất Tử và chưởng môn nhân Nga My kín như chiếc hộp sắt.

Bọn cao thủ hắc bạch bát vía bay hồn bỏ chạy ra ngoài lánh nạn như bầy ong vỡ tổ.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô cười lạnh lạnh:

- Các người vì tham vọng chiếm Cửu Trùng Đồi, có chết thì cũng là chuyện đã đành, đừng trách bản giáo chủ ra tay ác độc.

Tây Tà lão nhân, lão Hồ Bất Tử và chưởng môn nhân Nga My thấy tình thế nguy ngập, xuất chiêu liên liên, tả xung hữu đột, hơi thở phều phào, mồ hôi tuôn ướt y phục mà vẫn không sao thoát nổi trùng vây.

Chỉ vì sự có mặt của nữ giáo chủ Đào Thất Cô, chúng giáo đồ Thiên Ma giáo giống như những con thú điên lố này ngã xuống, lố khác xông tới, bất kể mạng sống của mình.

Tình hình này nếu trận đấu kéo dài thêm chừng một thời thần nữa, Tây Tà lão nhân, lão Hồ Bất Tử và chưởng môn nhân Nga My chắc chắn sẽ thúc thủ.

Bấy giờ trời đã hoàng hôn, hàng ngàn ánh đuốc thắp lên sáng rực khắp cả trong ngoài đấu trường.

Đột nhiên...

Một làn sáng trong suốt như ngọc lưu ly từ ngoài cổng phóng vào chúng giáo đồ Thiên Ma giáo. Làn sáng như ngọc lưu ly đi tới đâu có tiếng rú thảm khóc tới đó.

Nhiều tiếng la thất thanh:

- Tam Âm kiếm!

Chúng giáo đồ Thiên Ma giáo quá đỗi kinh hoàng, dạt ra hai phía tránh làn sáng như ngọc lưu ly.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô hiểu ngay kẻ đến là ai, hét lớn:

- Tất cả lui ra!

Chúng giáo đồ Thiên Ma giáo được lệnh vui mừng như diêm vương xá tội ào ào phóng trở ra ngoài. Bởi bọn chúng vừa trông thấy Thạch Phá Sơn đã bạt vĩa bay hồn, nhất là thanh Tam Âm kiếm trong tay chàng.

- o o o -

Chương 120

Quỷ Kế Khôn Lường

T

hạch Phá Sơn day qua lão Hồ Bất Tử và Tây Tà lão nhân:

- Hồ thúc thúc và lão tiên bối hãy nghỉ tay. Bọn quỷ quái này đã có tiểu diệt đối phó rồi.

Lão Hồ Bất Tử lo ngại:

- Ả yêu phụ này quỷ quyết, đa mưu. Thạch hiền diệt hãy nên thận trọng.

Hai vị lão nhân lùi lại, đứng yên ngấm ngấm vận công điều tức.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô nhìn Thạch Phá Sơn:

- Tiểu tử, số người đến đây đã tận rồi mới xui khiến người tới đây nạp mạng.

Thạch Phá Sơn trợn mắt:

- Nói nhảm! Ta sẽ băm thây người ra làm vạn mảnh báo thù cho dưỡng phụ Đông Hải tiên sinh, Câu Phụng và Phi Giao cô nương.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô cười hắc hắc:

- Tiểu tử, công lực của người có được bao nhiêu mà dám nói chuyện lên trời. Mấy lần trước không có ta người mới còn sống. Lần này dù cho người có chấp cánh mà bay cũng không thoát khỏi nơi này. Ta sẽ ban cho người một cái chết chẳng toàn thây.

Thạch Phá Sơn hét:

- Yêu phụ đừng cậy công lực cao cường. Hôm nay không giết được người thể không rời khỏi nơi hắc ám này. Nhưng trước nhất ta hỏi người một điều.

- Điều gì?

- Năm xưa ai đã chủ mưu sát hại song thân ta?

Trở hai tử thi của chưởng môn nhân Thiếu Lâm và chưởng môn nhân Võ Đang, nữ giáo chủ Đào Thất Cô đáp:

- Chính hai lão nhân nằm kia và lão đạo phái Côn Luân, Thanh Thành đang ở trong Lạc Hồn viện đã đánh trọng thương Thạch Thái Công và ả Đào Anh, ta không can dự vào chuyện đó. Nhưng nếu lão còn sống ta sẽ moi lấy tim gan lão rửa mối hận năm xưa.

Ả ngưng lại rồi tiếp:

- Còn người, ta có một giải pháp cho người được sinh tồn để họ Thạch khỏi tuyệt tự với một điều kiện.

Thạch Phá Sơn thăm dò:

- Điều kiện gì?

- Người hãy trao nửa bức Cửu Trùng Đồ kia cho ta và thanh Tam Âm kiếm. Ta sẽ cho người được tự do rời khỏi chốn này.

Thạch Phá Sơn giận dữ thét:

- Đừng điên cuồng. Ta đã nói rồi, ta sẽ băm thây người làm vạn mảnh báo thù và trừ đại họa cho giang hồ.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô thét:

- Vậy là mạng người quả đã hết rồi. Chư vị hãy mau giết tên tiểu quỷ cho ta!

Ba lão đại tổng lãnh, tổng lãnh và hộ pháp ứng thình, cùng lướt tới bao vây Thạch Phá Sơn vào giữa.

Mỗi lão xuất một chưởng, kinh phong nổi dậy ào ào.

Thạch Phá Sơn hét lên một tiếng thị uy, tả chưởng rung thanh trường kiếm xuất chiêu Tam Âm kiếm pháp trong khi hữu chưởng xuất chiêu Tam Âm chưởng pháp với nội lực mười thành.

Trăm ngàn ảnh kiếm trong suốt như ngọc lưu ly tuôn ra, kèm theo bóng chưởng khổng lồ, nặng như núi lở chụp sang ba phía.

Chưởng lực chạm nhau nổ như trời gầm, cuồng phong nổi dậy chen lẫn tiếng rú thảm khốc.

Một chiếc thủ cấp bay ra ngoài, thân người ngã xuống, máu phun thành vòi.

Chỉ trong nháy mắt đầu trường vụt im đi.

Xem lại lão hộ pháp trúng nhằm một kiếm rụng đầu, hai lão đại tổng lãnh và tổng lãnh lão đảo tháo lui mấy bước.

Cả hai kinh hoàng trở to mắt nhìn tử thi đồng bọn rồi nhìn Thạch Phá Sơn chẳng khác nhìn một con quái vật.

Chúng giáo đồ Thiên Ma giáo đứng ngoài ngó thấy cái chết thảm khốc của lão hộ pháp, thấy đều vỡ mặt bay hồn, lùi xa hơn nữa.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô tròn xoe mắt nhìn Thạch Phá Sơn không hề chớp.
Đến cả Thạch Phá Sơn cũng ngẩn ngơ trước kết quả ở trước mắt.

Chàng không ngờ hiện giờ công lực lẫn kiếm pháp của chàng đã đạt tới cõi xuất thần nhập quỷ như thế. Quả ngoài sức tưởng tượng của chàng.

Thạch Phá Sơn nhủ thầm:

- “Đúng rồi, cũng nhờ Giao muội truyền thêm năm mươi năm nội lực cho ta trước khi nàng chết nên hiện giờ ta mới có thể đánh bại ba lão quỷ thuộc hàng đại ca thủ Thiên Ma giáo.”

Hùng khí bốc mờ trên gương mặt ngọc, Thạch Phá Sơn nhìn nữ giáo chủ Đào Thất Cô bằng ánh mắt khinh khỉnh như muốn trêu gan ả.

Chú mắt nhìn Thạch Phá Sơn quan sát một lúc, nữ giáo chủ Đào Thất Cô nghĩ thầm:

- “Lạ thật, cách không lâu, do đâu nội lực lẫn kiếm pháp của gã tiểu quỷ lại gia tăng khủng khiếp đến thế này, hay là gã đã gặp kỳ duyên?”

Ả hỏi:

- Tiểu tử, nhân vật nào đã truyền nội lực cho ngươi?

Thạch Phá Sơn lạnh lùng:

- Điều này ngươi không cần lý tới làm gì. Ngươi hãy chuẩn bị đền tội là vừa, kéo chẳng còn kịp nữa.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô thét:

- Tam thập tứ đại kiếm thủ mau xung trận!

Ba mươi bốn trung niên đại kiếm thủ đồng thanh hô to, ào ào trở lại đấu trường hợp cùng lão đại tổng lãnh, lão tổng lãnh, tấn công Thạch Phá Sơn như vũ bão.

Thạch Phá Sơn hét:

- Các ngươi muốn chết cả rồi?

Tả chưởng, hữu kiếm Thạch Phá Sơn xuất chiêu Tam Âm kiếm pháp và Tam Âm chưởng pháp liên liên sang tám hướng, vừa chống đỡ chưởng kiếm, vừa tấn kích đối phương.

Chưởng âm nổ rền, kiếm âm rít lên nghe ghê rợn, lẫn lộn tiếng rú hãi hùng, thân người ngã lăn tạo thành một quang cảnh hỗn độn cực kỳ.

Chỉ trong nháy mắt đã có mười hai trung niên đại kiếm thủ phơi xác trên đấu trường.

Bống...

Vút... vút... vút...

Một loạt vật tròn dài đen xì từ nhiều hướng bay thẳng vào chính giữa đấu trường.

Tây Tà lão nhân và trưởng lão Cái Bang Hồ Bất Tử vừa điều tức xong, ngó thấy kinh hãi cùng quát:

- Độc khí mê thần! Thạch hiền diệt tránh mau!

Hai lão phóng vèo ra ngoài lẩn tránh.

Thạch Phá Sơn nghe tiếng quát báo nguy của lão Hồ Bất Tử và Tây Tà lão nhân, kinh hãi toan sử dụng khinh pháp Thần Long Đăng Bộ vọt lên cao.

Nhưng đã muộn...

Bộp... bộp... bộp...

Loạt vật tròn dài đen xì chính là độc khí mê thần do bốn đại hán được lệnh của nữ giáo chủ Đào Thất Cô ném vào, nổ trên không mấy tiếng khô khan.

Nhiều vùng khí đen xì bùng rộng trên cao, chụp xuống đấu trường bao trùm chu vi ngoài năm trượng.

Thạch Phá Sơn hít nhằm độc khí ngã lăn ra hôn mê tại trận.

Lão đại tổng lãnh, lão tổng lãnh và bốn trung niên đại kiếm thủ còn lại đã phóng ra ngoài xa từ trước, thoát khỏi vùng khí đen xì.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô cười hắc hắc:

- Đó chỉ tại nơi người ngu ngốc không chịu tuân theo lệnh ta, nên bây giờ mới ra nông nỗi đó.

Ả truyền lệnh:

- Nhị vị đại tổng lãnh, tổng lãnh, hãy ngăn chặn lão quỷ kia cho lũ thuộc hạ lục soát trong mình gã Thạch Phá Sơn lấy Cửu Trùng Đồ rồi trói gã lại đưa vào Lạc Hồn viện cho bản tòa luyện bí pháp trường sinh bất lão.

Lão đại tổng lãnh và tổng lãnh ứng thình, nhưng chưa kịp hành động thì có hai chiếc bóng nhỏ thó, một màu hồng, một màu xanh, từ ngoài lao vút vào đấu trường.

Hai bóng nhỏ đáp xuống, xem lại là Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng và Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Vừa nhận ra Hồng y nữ Mộc Linh Chi, lão đại tổng lãnh kêu lên:

- Ắ đây rồi!

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô nhìn Hồng y nữ Mộc Linh Chi hừ một tiếng.

Ả nghiêng rằng:

- Tiện tỳ, ngươi còn sống đó sao?

Hồng y nữ Mộc Linh Chi sợ hãi:

- Sư mẫu...

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô thét:

- Câm mồm! Ai là sư mẫu của ngươi? Tình nghĩa sư môn đã chấm dứt rồi.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi kinh hoảng lui một bước:

- Sư mẫu...

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô lại thét:

- Câm ngay! Hãy quỳ xuống đó chịu trói, ta sẽ ban cho ngươi một cực hình theo luật lệ bản giáo.

Ả phất tay sang lão tổng lãnh:

- Lão tổng lãnh hãy trói ả tiện tỳ phản bội kia lại.

Lão tổng lãnh ứng thình, bước nhanh tới Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi thét:

- Lui! Ngươi không được vô lễ với bản tiểu thư.

Lão tổng lãnh trợn mắt:

- Lệnh của giáo chủ đã ban ra, bản tòa phải thi hành.

Lão vươn trảo chộp vào người Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Hồng y nữ Mộc Linh Chi phát chưởng qua...

Bộp!

Lão tổng lãnh kêu oái một tiếng, lão đảo tháo lui hai ba bước.

Lão đại tổng lãnh gầm to:

- Nữ phản đồ dám chống lại lệnh sư môn sao?

Lão võ một đạo kinh nặng vạn cân nhằm vào tâm huyết Hồng y nữ Mộc Linh Chi.

Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng thét:

- Không được thương hại hiền muội của ta!

Nàng xuất chiêu Âm Hàn chưởng pháp lạnh run người tiếp lấy chưởng kinh đối phương.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô nhìn Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng, bằng giọng kinh ngạc:

- Cô nương là ai? Sao lại biết sử dụng Âm Hàn chưởng của Lãnh Hồn Tiên Nương?

Nghe qua lời của nữ giáo chủ Đào Thất Cô, Lãnh Hồn Tiên Nữ Hàn Phi Phụng hiểu ngay giữa sư mẫu nàng Lãnh Hồn Tiên Nương và ở trước đây có chỗ thân tình, nên giữ cung cách lễ nghi của kẻ hậu bối đối với bậc tiền bối.

- Lãnh Hồn Tiên Nương là sư mẫu của tiểu nữ.

Nữ giáo chủ Đào Thất Cô bật à một tiếng:

- Cô nương tên gì?

- Hàn Phi Phụng.

- Hàn cô nương, giữa ta và lệnh sư trước đây là bằng hữu, cô nương không nên can dự vào chuyện này mà làm mất đi niềm hòa khí. Cô nương hãy tránh ra cho thuộc hạ ta bắt ả nữ đồ đệ phản bội kia.

- o O o -